
Příběh Lenky s SPU

Jsem studentkou PedF UK se specifickými vzdělávacími potřebami. Od nástupu do první třídy mám diagnostikovanou dyslexii a dysortografii. Konkrétně v mém případě to obnáší pomalé tempo čtení spojené s větší námahou, kterou musím vyvinout při koncentraci na text. Dále problém s automatizací pravopisných pravidel, což se projevuje v mém písemném projevu. A také pomalé tempo psaní. Samozřejmě, jsem řešila podmínky přijímacích zkoušek. U přijímacího řízení pro mě bylo podstatné, abych měla více času na čtení a psaní, což mi umožňuje pracovat více v klidu. S žádostí o prodloužení časového limitu jsem neměla problém. Měla jsem potvrzení z PPP, které bylo bez problému přijato. Byla jsem následně přijata dokonce na dva bakalářské dvouobory se zaměřením na vzdělávání ZSV-D a ZSV-TV, na které jsem také nastoupila. Abych mohla uplatňovat modifikace při studiu, musela jsem podstoupit funkční diagnostiku na katedře. Rozhodně se nejedná o žádné hodnocení, zda si člověk „modifikaci“ zaslouží či nikoli. Jde spíše o milé popovídání, kde student vysvětlí své potřeby a modifikace, které by mu ve studiu pomohly, a druhá strana zhodnotí, co může fakulta/univerzita studentovi nabídnout.

Svou modifikaci jsem uplatňovala hlavně při písemných zkouškách, kdy jsem jednotlivé vyučující žádala o prodloužení časového limitu. Je potřeba si uvědomit, že každý vyučující má mnoho studentů a nelze předpokládat, že budou automaticky vědět o studentech s SPU a jejich potřebách. Proto jsem před každou takovou zkouškou za konkrétním vyučujícím přišla a požádala ho o prodloužení časového limitu, případně ho o to požádala e-mailem. S tímto svým požadavkem jsem nikdy neměla sebemenší problém a všichni vyučující mi ochotně vycházeli vstříc. Další důležitý aspekt studia, bez kterého se studuje komplikovaněji, jsou bezpochyby přátelské vztahy se spolužáky. I proto vřele doporučuji účast na seznamovacích kurzech. Já měla na spolužáky velké štěstí. S ohledem na to, že jsem si často nestíhala psát poznámky, potřebovala jsem pomoc spolužáků. A tehdy jsem začala využívat asistenta při studiu. Asistentkou se mi stala má kamarádka a spolužačka, která si na přednáškách psala zápisy a následně je se mnou sdílela.

Největší dřina jistě přišla při skládání státních závěrečných zkoušek a učení se na ně. Je poněkud vysilující, když učení musím věnovat mnohem více času než spolužáci. Zde se mi velice osvědčilo vícesmyslové učení (přečíst, napsat, číst nahlas). A při psaní obou bakalářských prací mi opět velice pomáhala má asistentka, která mi obě práce gramaticky opravovala. Oba bakalářské obory jsem úspěšně dokončila. Nyní dokončuji navazující magisterské studium v oboru ZSV-D, během kterého jsem využívala stejné asistence jako v bakalářském studiu. Centrum Carolina žákům poskytuje různé typy podpory. Mimo jiné zapůjčuje potřebnou techniku (diktafon, tablet) a zprostředkovává nejrůznější kurzy pro studenty se specifickými vzdělávacími potřebami, které vám při studiu mohou velice pomoci. Velice aktivní a nápomocné bylo Centrum v době distanční výuky, kdy studenty pravidelně kontaktovalo s nabídkami na zapůjčení techniky, konání seminářů nejen v oblasti studia, ale i psychohygieny a dalšími.

Závěrem bych chtěla říci, že mít znevýhodnění a nechat si pomoci není ostuda. Věřte, že i přes všechnu pomoc to bude vaše práce, která rozhodne. Studium na VŠ není rozhodně zadarmo a mnohokrát jsem byla naprosto vyčerpaná, šla ze zkouškového rovnou do dalšího semestru, 3 roky neměla prázdniny a nevěděla, zda to nechci vzdát. Ale nevzdala. Jsem moc vděčná za všechnu pomoc a vnitřní i vnější motivaci, protože mi pomohla dosáhnout toho, co jsem si celý život přála. Učit! Protože to má smysl.